

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. — kr. 1/2 évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ — „ — „ — „
Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpíacz, Vecsey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethető helyben:
Telegráf K. Lajos könyvkereskedésben s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok útján.

Hirdetési díj:

Ötásbós peitisorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
szövegeket, alku szerint a leg-
olcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beíratásért külön
30 kr.
„Nyit-tér”-en megjelenő közlemény öt-
hasásos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentlenül beküldött köz-
lemények nem vétettek tekintetbe. — Ugy-
szintén kéziratos sem adatk vissza.

Az érett gyümölcs.

Nehezen tudunk határozottsághoz szokni. Midőn elhangzott az eszme, hogy az államköltségvetésben megtakarításokat kell eszközölni, minden párt csaknem egyhanglag kiáltá el, hogy legelőször is a városi főispánságokat kell eltörölni.

Maga a belügyminiszter is elfogadta már egyszer az eszmét, de úgy látszik, hogy nem igen tud az iránt lelkesedni.

A képviselőház tegnapi ülésén a belügyminiszteri költségvetés tárgyalása alkalmával került szónyegre ismét a nem kis fontosságú tárgy. A belügyér pedig elég ügyetlen volt, tárgyalás alköcsátni e kérdést, mielőtt abban ő maga nyilatkozott volna egész határozottsággal és egyenes őszinteséggel. Péchy Tamás tehát, bízva a városi főispánságról már többfelől nyilvánult közhangulatban, elől am az indítványval, hogy a miniszter utasítsák a városi főispáni intézmény eltörlésére törvényjavaslatot még ez őrűszakban benyújtani, s természetesen, hogy ekkor az e célra előirányzott összegnek függőben kellett volna maradni.

De Szapári belügyér — úgy látszik — még nem látta alkalmának az időt arra, hogy a városokban magát „biztos” egyének által képviseltetlül hagyja.

Megígerte ugyan ő, hogy e kérdésben legközelebb, úgy lehet, még az ünnepe előtt fog a ház elé javaslatot terjeszteni, de azon körülmény, hogy nem mert határozottan nyilatkozni, még a gyanúnak utat hagy fen.

Most pár szóval el lehetett volna az egész intézményen útni a port. Hiszen e kérdés már annyira tisztázott, hogy ebben, úgy szólván, még nézetkülönbség sincs, ha csak a belügyér nem rejteget valami új tervet.

Tiszteletbe hozott már régen e dolog a gyakorlati élet, ez a leghatalmasabb próbák, mutatja ki a városi főispánságok gyakorlatiatlanságát és célszerűtlenségét.

A kiadás pedig erre temérdek. S miért fizetessük az államot jelen szomorú helyzetében oly esetben is, midőn arra szükség nem volna?

Ez intézmény olyan már, mint az érett gyümölcs, melynek lehullása csak idő kérdése.

A belügyminiszternek e kérdésben ugy is kevés dolga lesz már, mert Úgiron Gábor, pártunk egyik derék tagja a képviselőház tegnapi ülésén a városi főispánság megszüntetésére iránt törvényjavaslatot nyújtott be, mely közhalvással találkozott a házbán.

Siettesen tehát a belügyér e törvényjavaslat tárgyalását, ez által ő is meglesz a munkától kivétel.

Az hiszük, hogy az úgy tárgyalása sem fog sok időt szüksgélni, mert hiszen a lényegben egyetértés uralkodik minden pártban.

Ne késsünk tehát a munkával. A mit megtehetünk ma, ne halasszuk azt holnapra.

Híabán igyekszünk az érett gyümölcs fentartásán, nem eszközölhetjük azt, mert az idő elérkezett, hogy annak — le kell hullani. Nem is siratja meg senki.

— Ma van a feldolozás napja. A király ma várattott Budára: Szlávi kormányelnök ki betegségéből már felhabozott, ma szándékolt előterjeszteni legelsőbb helyen a pénzügyminiszteri s a közlekedésmügyi tárcza betöltésére vonatkozó ajánlatát. Úgy lehet tehát, mire e sorok megjelennek, már ki lesz feldolozva az őcska miniszterium.

— Deák Ferencz élete a legkomolyabb veszélyben forog! Az augsburgi „Allgemeine Zeitung” tegnapi száma, magyar kormánykörből közli a következőket: „Szomorú hírből kell bezárnom soraimat. Deák életéről az orvosok lemondtak. Már évek óta szenved szívbetegetségben, mely most veszélyessé fajult. A legkisebb felindulás halált hozhat reá, miert is a politikai ügyekbe avatkoznia nem lehet, sőt még a magán látogatóktól is megkíméltetik. Tavaszánál továbbnem igen vihethi, az orvosok véleménye szerint.”

— A magyar kölcsönre, mint Berlinből távirják, tegnapi est 5 óráig Bleichröder-nél és a „Disconto-Gesellschaft”-nál mintegy 230,000 font sterling jegyzetett. Délnémetországban — mint hírlík, — sokkal többet jegyeztek.

— Kuriozum. A Napló írja: „Az aradi ellenek, melyhez a Deákpart is csatlakozott. Gyűzelyhez bizalmi feliratot intézett.” Most már kedves olvasó gondol el, milyen lehet az az ellenék, melyhez a Deákpart is csatlakozott, hogy egy harmadik pártnak bizalmat szavazzanak? Ha ezt el tudod képzelni, akkor bátran csinálhatsz — fából is vaskarikát.

— A király szentesítette az 1874 évre szóló horvát budgetet.

— Nagyváradról a „Hon” és „Ellenőr” tegnapi 16-iki kelettel táviratot közölnek, melyben az áll, hogy „a biharmeryei baloldali tagjai mai nap nagy számmal összegyűltek s a balközéppárt nov. 7-iki határozatát megküvézték. Tiszta Kálmánnak bizalmat szavaztak. Különös az, hogy e celekvényről a nagyváradi lapok misem tudnak. Mi úgy gondoljuk, hogy — ha a távirat igaz is, — azt nem a biharmeryei baloldali tagjai tették, hanem azok, kik a tegnapi kezdődött meggyűlésre ott megjelentek. Így ama nyilatkozat csak is magánjellegű lehet, mely oly körben jöhett létre, hogy arról a helyi lapok sem értesültek. Minélfogva ama nyilatkozat nem a biharmeryei baloldali párt tényűll tekintendő.

— Külföldi rövid hírek. Rein kens püspök, kit a pápa kiátkozott az egyházból s kit újabb encyklikájában is élesen támad meg, pártörveletet intézett híveivel, a pápa s encyklikája ellen. — A porosz birodalmi gyűlésen, a polgári házasságról szóló javaslat s, 8-sa már elfogadtatott. Elvetették a 6. §, mely a községi előjárók mellett, a házasságkötéssel párt személyeket is megüti, mint tisztelők. — A testületi büntetés elölterése törvényjavaslat nyújtott be tegnapi szeb nemzetgyűlésen. A ház élénk helyesléssel fogadta ennek betérését. — Az amerikai kormány elé tegnapi 42 millió dollárral felelelést íránt; a kormány erre úgy válaszolt, hogy az állami kiadásokat 42 millió dollárral lejjebb szállította.

— A linczi tartományi gyűlést a császár e hó 20-án feloszlatta, de január 7-dikén ismét összehívja.

— Az egységes jobboldal kebelében a feloszlás jelei mindinkább mutatkoznak. Tarnocz Béla kilépett a Deákkörből, többen is készülnek. A reformpárt a Ghyccypárt-

hoz csatlakozott 5 taggal. Somsichnál a 67-iki alapot végleg elfogadtak pártok képviselői politikai tanácskozás jellegűt magán viselő összejövetelt tartottak ma s tanácskozás tárgya volt: lehet-e középárti kormányt alakítani? Az eredményt majd meglátjuk.

Nyilatkozat.

A „Debrecezen” folyó évi 236-ik számában „pártviszonyaink” vezércikkben rólunk, nélkülünk az állítatik, hogy Debrecezen város polgárai az eddig vallott balközépi elvek helyett (?) a Csávolszki-törédek pártához tartoznak mindnyájan; sőt a 245-ik számában „valljuk meg az igazat” vezércikk határozottan követeli, hogy a Csávolszki törédek kivétel minden balközépi képviselő állásáról közönljön le.

Alfórttak mint Debrecezen város három választó-kerületének ez időszertei baloldali elnökei a magunk nevében nyilatkozatjuk: hogy mi most is a balközépi elveket, tehát a bihari pontokat is tartjuk politikai hitvallásunknak, s ennek érvényesítését óhajtjuk szívink mélyből; — s hogy mi — az előttünk ismeretlen czelu gyünüstások dacára is — országos képviselőink által vallottnak tudjuk és ismerjük; — s hogy mi Tiszta Kálmán közelebbi — az országgyűlési baloldali kör által elfogadott — határozati javaslatában eddig vallott elveinek — tehát a mi elveinknek is — feladását nem látjuk, sőt ahozi szilárd ragaszkodásról nemcsak meg vagyunk győződve, sőt ezen elvek diadalra juttatását csakis tölle s pártjától reméljük, s mind ő, mind többi képviselőnk teljes bizalmunkat bírják; — s a „Debrecezen” hírlapban megjelent ezen nézetekkel ellenkező irányzatot nem ösztököl, sőt most, midőn minden jó hazafinak, országos válságainkkal szemben egy egészű kellene egyesülni, szakadásra vezető törekvést (?) károsnak, romlásat hozónak hiszük és valljuk; s a nyilatkozatunk, hogy mi semmi nemü személyes ámbítóból eredett szük látkörü politikának, s Csávolszki-féle politikai nagy-ságoknak követői nem vagyunk. Kelt Debrecezenben, december 18-án 1873. Rácz György, Makó István, Csáki György, mint a debreceni baloldali párt alelnökei.

A „Debrecezen” szerkesztősége.

Színügyi viszonyaink.

IV.

(*) Ha nincs pénz: önkéntelenül a meg takarítás eszméje ötlek fel előttünk. Így vagyunk színházunkra nézve is.

Csak hogy itt a megtakarítással vigyázni kell. Mi nem volnánk azon eljárásnak barátai, hogy a tagok fizetésének leebb szállításával gazdálkodjunk. Mert hiszen minden munkás érdemes a maga bérére. De épen ez elvből kiindulva gazdálkodjunk úgy, hogy — csak annak adjuk meg illo fizetését, a ki azt megérdemli munkája, tehetségé után.

Igen, arra már el kell magunkat határozzunk, hogy becsássuk el a színházunkat azon tagjait, a kikre vagy tehetőségny, vagy bármi más ok miatt nincs szükség.

Mert hiszen ki nem találja azt az intézet érdekei ellen való dolognak, hogy például Balázs Ilkának legalább is csak annyi tiszteletdíj van, mint Rónainak, Rónainéknak, vagy Zöldinek? Ki nem látna abban éles szatírárt, hogy Swarcz Emma kisasszonynak annyit adnak az intézet pénztárából, mint Horváthnéknak vagy Lukácsnéknak, továbbá Mindszenti Kornélia kisasszonynak, mint Bogynóknak. Elég lesz most a példából.

Jól tudjuk, hogy a személyek megnevezése nem csinálja jó vért, kivált azoknak, kikre kénytelenek lennünk kimondani — az elbocsátás ítéletét. Korainak is tartjuk még vekekkel e részben is előállni. Pedig ezt az intézet érdekében előbb-több meg kell tenni, ha valóban akarunk színügyi viszonyainkon javítani. Mert a személyi érdekeknek az általánosabb érdekek előtt meg kell mindig járni.

Mi itt Debrecezenben azon szerencsés helyzetben vagyunk, hogy több oly első rendű színészünk van, a kik e magyar város jó erelmű népe közt találják fel — édes otthonukat. Elműfogva ok egyáltalában nem éreznek hajlandóságát a vándorlásra, s csak hogy Debrecezenben maradhassanak, nem csigázák fel követeléseiket, csupán a mit jogoson követelhetnek — méltányosságot óhajtának a maguk részére. E körülmény pedig csak az által nyert nagy fontosságot, hogy oly tagok ezek, a kiknek meg vagyunk elégedve, s a kiknél ama szereprek jobbat másunban sem kapnánk — még drágább pénzért sem.

E tekintetben tehát biztosak lehetünk. Azonban vannak a társulatban oly tagok köztudomás szerint, a kik — magyarán kimondva — színházunknak csak terhére vannak. Szabaduljunk meg ezektől.

A megszabadítás nagy műve a színügyi

bizottságra vár. Ennek kell azt minden mellet tekintet nélkül — végrehajtani már a közel jövőben.

Természetesen, hogy mi sem óhajtjuk e művelet keresztülvételét a szerződési időn belül, de igenis aztán.

Ezzel — azt hiszük — évenkiut jelentékeny megtakarítás eszközölhető, annak dacára, hogy a rostálás úgy végeztetik el, a mint kell is, hogy minden szerepkörben megmaradjon az, a ki arra szükséges és képes. Legyen tehát jelszavunk: a x úgy minden előtt!

Ujabb tanügyi levelek.

A „Debrecezen” utóbbi számaiban a „Tanügyi levelek” írja felveti azon kérdést is, vajon főiskolánknak tovább már alig halasztandó rendezéséről jöhet-e tekintetbe azok óhaj-tása, kik itt bölcsészeti tanfolyam mellett tanárképzédt szeretnének? — vagy talán előbb való a jogakadémia fontartása, illetőleg újra szervezése? s mivel főiskolánk ennek terheit sem igen bírja, ezért am azt, mint kevésbé hasznost és szükségesét, el kell ejteni? s e kérdés taglalásánál határozottan azon nézetnek ad kifejezést, mely szerint „főiskolánknak az önálló bölcsészeti tanfolyam felállításához, ha egyházközeletünk magára marad, semmi biztos remény és kilátás nem mutatkozik, de meg a debreczeni iskola helyi érdekei és viszonyai a jogakadémia felállítását nagyobb mérvben sürgetik.”

Hogy a főiskolánk jövője iránt érdeklő közönség azt ne gondolja, mintha talán ezvalent ellentét vélemény nem is volna, vagy ha van, az annyira tarthatatlan, hogy még csak sikkra szállami sem mer: jónak látom pappira tenni az alább következő pár gondolatot; talán elővassak azok is, kik ez ügyben dönteni vannak hivatva, s így lesz valami haszna legalább az eszme tisztázására.

Hogy általános prot. szempontból előbbvaló volna a jogakadémia szervezése, mint bölcsészeti tanfolyam s e mellett tanárképzede állítása: ezt maga a „tanügyi levelek” írja sem állítja, sőt azt lehetne mondani, hogy az ily nézetet határozottan ellétek, midőn így szól: feltűnő lehet azok előtt, kik eddigi leveleimet figyelme melletták, hogy míg a magyar ref. egyház legfőbb és mulasztathatlan teendője gyanánt mutattam fel a bölcsészeti tanfolyam és tanárképzede felállítását: épen Debrecezen, a tisztánvaló egyh. kerületé nézve a bölcsészeti tanfolyam szervezését annyira nem sürgetem, s a jogakadémia előállítását előbb valónak tartom.

Es én megvallom, ez előttem csakugyan „feltűnő”. Mert valóságban tudom beletni azt, hogy ha van valami, a mit minden protestánsnak együtt meg kell tenni, ha élni akar: mielőtt eshetik az meg, hogy azt a külön senki sem teszi meg, abból semmi baj sem lesz? Hogy lehet az, hogy ha van valami intézmény, mit ha együttesen elvetünk, magunk alatt vágjuk le a fat: ugyanazt, ha mindnyájan egyenkint vetjük el, abból még talán hasznunk lesz?

Pedig ilyen forma lehet az a bölcsészeti tanfolyammal kapcsolatos tanárképzede. Ha együttesen nézzük tanárainkat mindnyájukat: csak bevalljuk, hogy bizony rá férne azok közül nem egyre magára is a tanítás; de ha különkülön nézzük meg mindeniket, egynek sincs hiánya: akkor csak azt látjuk, hogy Debrecezenben, meg Patakon s általában nagyobb tanintézetekben jóvalvaló tanárok vannak, ki merné hát nekünk mondani, hogy van olyan prot. gymnásium is, melyben a tanároknak, — vagy legalább azok egy részének — sem saját szakukban elég ismeretük, sem elegendő pedagógiai képzettségük nincs; — (sőt hála istennek, csak elvétve, s csak a jobbra már megbukott vagy ép bukó félen levő apróbb iskolák közt, de még is — volt, vagy van olyan is, a hol a der Mensch-nek des Menschen a genitívusa, — a hol a mathesisanár 1/2 kubitok mér 1 köb-öl helyett, — a hol a latin nyelv tanára maga is eltéved a declinatio és conjugatio óriás tömkelegében, — a hol a görög rendetlen ige hajtogatásánál a jobb tanítvány segít a tanítón,

A mit újult erővel előre sietnének, egy-szerre vad üvöltést s néhány karabélyövést hallottak.

— Hallja ön ezt, Darby? — Szólt Herbert.

Mindketten a hang után szaladtak. Embereik messze elmaradtak utánuk. Most semmi akadály nem tartóztatathatotta őket vissza.

A barlang előtt égo tüzet csakhamar észrevettek. A kiáltás mind erősebb lett.

Herbert hideg elővigyázatáról tanusodik az, hogy ily kiáltással rohantak a barlangba: — Itt a „Vészmadár”, Herbert, Darcie! Holló!

E kiáltás mind mennyei zene hangzott a halálig kétségbeesett hölgyek füleiben s nem hittek hallérzéküknek.

Egyeszerre megváltozott a helyzet. A kalózok rémületen hallák a kiáltásokat s kezeik benyúltak a vasat. E kiáltás halotti del-lamuk volt. Nem mertek sem harcolni, sem menekülni.

Míndez pillanat műve volt, mely alatt Herbert a barlangba veté magát.

(Folyt. következik.)

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR.”

— Regény a tengerészleletről, három kötetben. —

Írta a „Rockingham” szerzője.

Forrántotta Kompolthy Tivadár.

Masodik kötet. — I. rész.

(32-ik folytatás.)

A kalózok, kik Tandy borzasztó támadása elől menekünni, a tengerre ugrottak s a partra usztak, harmincznál többen voltak. Félni lehetne, hogy a partron feltalálják a „Thames” menekülteit s megrohanják.

Az örvezetőknek igaza volt, midőn azt monda, hogy leöthette volna őket, ha világos parancs nem titántotta el ettől.

Igy menekültek meg a kalózok. Alig hogy a partra értek, legelső gondolatuk az volt, hogy minél nagyobb tegyek a távolságot maguk s az angolok közt. Neki eredtet tehát a kopár hegyeknek s tuskón bokron rohantak mind bellebb a szárazföldre. Utokban mély medrű folyógyára találtak. Viz nem

volt benne. Ők e folyómederbe rohantak le, hogy könnyebb legyen menekülnök s aztán futottak még sokáig.

Midőn már jó messze voltak a tengertől s lábaik is fúradni kezdének, látták, hogy nem üldöztek. Így gyvaságuk is elhagyta őket s újra belejűk szállt a harambátoraság. Fúradtan, éh s szomjoltó kinzatva bolyongtak ide s tova a lakatlan tájakon. Midőn a hajón meg-lepettek, javában itták a pálinkát s most a vízszomj bántotta őket.

A gyvaság helyébe később vakmerőség lépett s a kalózok dültöl kergetve rohantak szerte a hegyek közt, hogy lakott helyre, vagy forrásra akadjanak. Minden terv és számítás nélkül csatangoltak föl s alá a hegyek közt. Senki sem törődött a másikkal; mindenkinek csak magára volt gondja, csak saját életével törődött.

Szóltalan volt mindenik, de ezt nem előző számításból tették. Minden vadállat, mely elő-dára les — csendes, hangtalan.

Lábaitak félhasgatók a hegyes sziklák; testökbé tövisek fúrdták, vagy pálmáfák leveleinek éles hegyei. Kimondhatlan kint érzett mindenik, s közel voltak ahoz, hogy vadállati dühökbek egymásra rohanjanak.

Midőn így lassan csatangolnának, egyszerre gyöngye fény ötlött szemükbe. — A hold rásütött fekete arcaikra s látni lehetete, a

mint a négernek fehér fogaikat viczoríták örömteljes felfedezésükre.

A fény abból a barlangból világított ki gyöngyön, melyben Darcie asszony s leányai aludtak.

A remény, hogy zsákmányra bukkantak, feledteté velök fáradságukat.

Láttuk, mily vadsággal rohantak meg ezután a barlangban levőket, hogy felkoncolták az öröket s hogy Chartes a nők védelmében elesett.

Térjünk most vissza Herbert s ember-reihez.

Herbert belátta, hogy itt minden percnyi késedelmezés halálfözvélre lehet akzora, kiket megvédeni szive egyedül vágya volt most.

— Anstey, — szólt — vegye elő a „Fra Diavolo” egyik sakjátát s menjen vissza hajónkra. Mondja el a mit látott; én e fenevadakat veszem üzőbe, mert a legrosszabbtól tartok. Jöjjen ön, Darby, ugorjon ön egy másik ladikba s evezzen gyorsan a part felé. Én embereink zömével rögtön követem.

Darby é Herbert ugyanazon helyen költött ki embereivel, hol menekülni látták a kalózokat. Darby még most is váltig sajnálkozott rajta, hogy löniök nem volt szabad.

Herbert igen megörült, midőn látta, hogy csak egyetlen ut vezet a szárazföldre. Ez ut a kiszáradt folyó medrét volt. Chouchow minde-

Hirdetmény.

A karozási italmelési jogot hétfő tártartandó időre, közarvosként órálok 200 ft bértümpéz feltesse mellett 1873. karozási nagy vendég fő korcsolya 1873. Kelt Karczagon, 1873. decz. 18.

Tökés János, megbízott.

20 frt. beket

20 esonó fogadás, 10 órákor a venni

edük tegnapat között, pesi pénztár

el a sre napszámot elgyilkos- u nevű ha- kivégezte ríntot elkár- Hegedűs ndali lda edik tegnap- at között, pesi pénztár ag koleraár- mptom egyik jelent meg, tek. Agyon-

— a hol a 3-ik osztály tanára azt szeretné...

Tény az, hogy a jelen viszonyok közt...

Hogy aztán így prot. közeptanodánk...

Meg tovább is kell tenünk egy lépést...

Ipar emeli a hont...

(L) Századunk 3-ik évtizedében hangzott el...

A fentirt igének megtestesítésére nem...

a kereskedelem munkái nem bírnak azon...

A kereskedők nagyobb része úgy...

Kereskedők és iparosaink volnának...

Ne csak a külföldi eladástól...

Itt intézkedések általános hazai...

Mintán a különböző néven nevezett hazai...

Azért a leghőbb óhajunknak...

UJDONSÁGOK.

A városi igazoló választmány...

hó 20, 21 s 22-ik napján délelőtt 9—12, és d.

Csokonai születésűek századik évfordulóját...

Zámbo János II-od éves joghallgató...

A népszünetek kedvelőinek jó hírrel...

Makó István a „Tisza” biztosító s jelzőbank...

A kertészeti egylet szombaton e hó 20-án...

A hivatalos lap tegnapi száma a következő...

kötöten pártokodunk s nem tartjuk a szimulacrum...

A közönség köréből. Sajnosan tapasztaljuk...

Egy ércmozsar van Jenei István alkaptányai...

Ugron G. törvényjavaslatot nyújt be...

Napirend a pénzügyi bizottság jelentése...

A ház, mintha csak álomban dolgozott volna...

Embortelenség. A mosári állásban...

goromba s midőn erre az illető bocsánatkérésel...

Felolvasó szerkesztő s kiadóulajdonos: OLAH KÁROLY.

Felhívás. Miután közelebb arról értesültünk...

Arverési hirdetés. A debreczeni királyi törvényszéknek...

Belföldi hírek. Embortelenség. A mosári állásban...

Kovács József, kir. végrehajtó.

Kovács József, kir. végrehajtó.

Előfizetési árak: Helyben és postán...

Előfizetési felhívás. Hetenkint ötször, hétfőn, kedden...

Lapunk a jövő hóban VI-ik évfolyamra lép.

Politikai irányu marad az, ami a balközéppárt 1867-ik évi programjából...

Amaz elvek, melyek a bilhari pontjabb s szabatosabb kifejezést nyertek...

Közelképben, ama programjában...

Mindegyikben is maradt előbbi állás mellett...

H I R D E T E S E K.

Advertisement for 'SZEPESI KARPATOVÉNYEK KIVONATA' (Szepesi Carpathian Extract) by Fáykiss C. Includes a list of ailments and benefits.

Advertisement for '208. ARJEGYZÉK' (Index) listing various goods and their prices.

Advertisement for 'Karacsonyi és ujvi ajándékok' (Christmas and New Year gifts) featuring various items like hats, gloves, and scarves.

Advertisement for 'SZEPESI KARPATOVÉNYEK KIVONATA' (Szepesi Carpathian Extract) by Fáykiss C. Includes a list of ailments and benefits.

Advertisement for '208. ARJEGYZÉK' (Index) listing various goods and their prices.

Advertisement for 'Arverési hirdetés' (Auction notice) regarding the liquidation of the Debrecen Bank.

Advertisement for 'Előfizetési díjak' (Subscription rates) for the newspaper, listing prices for different locations and durations.

Advertisement for 'TÁRCZA, VÉSZMADÁ' (TARZA, WISDOM) featuring a collection of stories or essays.